

[Jytte Andersen]

Vores betæneligheder er små. Det forekommer en lille smule bureaukratisk. Det forekommer at være, jeg havde nær sagt lidt for velorganiseret, og der er vel nogle hensyn at tage til små kommuner, som måske ikke helt kan følge denne struktur, men det er noget, som kunne indgå i udvalgsarbejdet.

Det andet, vi har betæneligheder ved, er, at finansieringen af de lokale børne- og ungdomsråd skal ske efter en finansieringsmodel, der bygger på, hvor mange unge der findes i en kommune. Det synes jeg egentlig er en forkert finansieringsmodel. Der er børn og unge i alle kommuner, og uanset om der kun er en lille gruppe unge i en kommune, kan et lokalt børne- og ungdomsråd vel have behov for lige så mange ressourcer og måske flere, når det kommer til stykket, end i børnerige kommuner, som efter den foreslåede finansieringsmodel – sådan som vi i hvert fald læser det – vil have flere ressourcer til rådighed. Det er muligt, at vi har misforstået det, men vi vil i hvert fald stille nogle spørgsmål om det.

Det tredje, vi har betæneligheder ved, er i punkt III, 4, hvor det siges, at »... børne- og ungdomsrådgivningerne bør kunne iværksætte eller yde støtte til etablering af almene og erhvervsintroducerende kurser.«

Vi havde foretrukket, at man havde sagt, at børne- og ungdomsrådgivningerne skulle være en bro til det system, vi har nu i kommunerne: arbejdsformidlingssystemet, beskæftigelsesvejledere og beskæftigelsessekretariater. Vi har lidt svært ved at se, at vi skal have en tredje instans. For mange unge er der forvirring nok på skærmen om, hvor de skal gå hen. Vi er meget enige i, at en rådgivning skal være opsøgende og målrettet, men at en rådgivning selv skal være forpligtet til at igangsætte og etablere kurser, synes vi ærlig talt er en smule overflødig.

Det sidste er punkt 5 om etablering af børne- og ungdomsteam. Det skal vel forstås som nogle ideer om, hvordan man kunne sikre, at nogle grupper af unge kommer til orde, men det virker meget firkantet at stille det op på den facon.

Med undtagelse af disse få betæneligheder er vi enige og vil være positive i det kommende udvalgsarbejde, som måske kan nå frem til oprettelse af et egentligt børneombud, når det drejer sig om det centrale led.

I den forbindelse synes jeg ærlig talt, at den organisatoriske placering af det centrale børne- og ungdomsråd under ombudsmanden måske ikke er alt for heldig. Jeg kan godt se ideen i det, fordi vi så kommer ud over diskussionen om, at ombudsbegrebet bliver devalueret osv. Socialdemokratiet havde foretrukket, at man havde placeret det på linje med Ligestillingsrådet med en større grad af selvstændighed og uafhængighed.

Helge Adam Møller (KF):

Det er svært at sige noget mindre positivt om et forslag, som, når man læser det, er fyldt med gode ord og masser af gode hensigter, som det er. Hvis jeg skulle sætte en overskrift på denne debat, som nu er startet, og som vil køre videre et lille stykke tid endnu, skulle det vel være, at problemer ikke løses ved at oprette flere offentlige institutioner. Hvorfor siger jeg nu det? Det siger jeg, fordi jeg føler, at forslaget, sådan som jeg læser det, er båret af næsten en tyrkertro fra SFs side på, at problemer først og fremmest løses på én måde: lav en ny institution, lav mange nye institutioner, ansæt mange nye behandlere.

Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg kommer med denne indledende betragtning for at gøre opmærksom på, at selv om jeg er enig i ganske mange af de ting, der bliver omtalt i forslaget og dets bemærkninger, mener jeg ikke, det er den rigtige måde at løse problemerne på. Der er en del gode intentioner i forslaget. Der står, at disse mange børne- og ungdomsråd skal varetage børns og unges interesser, skal fremme børns og unges interesse for det samfund, de lever i, at man skal forebygge, at børn og unge bringes i konflikt med samfundet, at man skal sikre, at der forskes i levevilkårene for børn og unge, og at man skal medvirke til oplysning og debat om børn og unge. Det er jo alt sammen gode ideer.

Men så vil jeg godt spørge, om man tror, at et centralt råd, en institution med fem medlemmer, med et antal personer ansat i et sekretariat, med et antal rejsende rådskonsulenter, altså et antal embedsmænd eller -kvinder placeret centralt eksempelvis her i København, at hele dette embedsapparat er det bedst egnede til at varetage børns og un-